

Îmbrățișarea iernii

Cârdei V. Mariana

În zăpada afânată
ce se troienea în noapte,
ne trânteam ușor pe spate,
lasând a noastre amprente,
pe jos imprimate.

Ne distram privind apoi
urmele-n zăpadă,
ce păreau extraterestre
dansând tumultuos, ardent,
într-o sarabandă.

Agățam în treacăt crengi
scuturând zăpada,
albi din cap până-n picioare
îmi furai o sărutare
și începea joaca.

Tu alergai să mă prinzi,
mijlocelul să-mi cuprinzi,
te-mbrățișam îmbujorată,
și-ți dădeam și eu apoi,
sărutarea înapoi.

Ajungeam târziu acasă -
focul - stins, perdeaua - trasă,
dar o noapte așa frumoasă
nu se uita niciodată,
azi, am părul nins...